

Heeft u oog voor de veerkwaliteit van de Lütolf vogels?

Ook dit jaar bezocht ik samen met Jos Reijnders (Ierland) de Zwitserse topkweker Daniel Lütolf. Anton de Vent, OGC lid en ambitieuze beginner, was er ook voor de eerste keer bij. De file op de Deutsche autobaan was er verantwoordelijk voor dat wij verlaat aankwamen. In Würenlos werden wij door Daniel en zijn vriendin hartelijk ontvangen. Na de lange reis werd de maag tevreden gesteld met pasta, kaas en andere heerlijke gerechten. Nadat wij een koel glas bier hadden gedronken werd er in de kelder, waar een deel van de vogels zijn ondergebracht, verder gesproken over de kweekresultaten van dit jaar. Dit keer hadden wij speciale belangstelling voor de bevedering van zijn vogels. Deze bevedering is bijzonder en wijkt af van wat wij over het algemeen op de shows aantreffen. Bij enkele baby's was deze harige bevedering extreem aanwezig en leken er overeenkomsten met de bevedering van feather dusters. Veerproblemen bij de moderne vogels zien wij als een groot risico voor de hobby en de beschikbare informatie geeft de gemiddelde kweker weinig praktische handvaten om het probleem te managen. Vandaar onze eerste vraag aan Daniel: *Hoe heb je de veerproblemen bij de huidige kwaliteitsvogels onder controle weten te houden? Als er een causaal verband is tussen de veerkwaliteit en de vleugel- en staartproblemen dan zou jij toch een wel hoger percentage vogels met veerproblemen moeten hebben. De meeste vogels zijn in staat om te vliegen en komen op de zitstokken, ook de overjarige vogels houden relatief lang hun staartveren. In hoeverre is dit een erfelijke kwestie?*

DL: De erfelijkheid is naar mijn mening voor 90% bepalend en niet het virus dat de veroorzaker is voor de 'kruiperziekte'. De voeding is in preventieve zin ook een belangrijke factor. Voor de aanmaak van de veren zijn o.a. aminozuren, zink en koper nodig. Ik had jaren geleden een familie Australisch bonte vogels waaruit ik een zeer hoog percentage probleemvogels kreeg. Ik heb deze vogels er allemaal uit gedaan. In principe kweek ik niet met probleem vogels of het moeten super vogels zijn. Als de helft van de jongen veerproblemen tonen dan gaat de hele lijn eruit. Daarbij moet je consequent en hard door pakken. Ik ben het met je eens dat de veerproblemen een groot risico voor de hobby zijn, ik ken mensen die gestopt zijn met het kweken van grasparkieten omdat ze de problemen niet meer in de hand konden houden.

De lange borstveren van deze pop zijn gedraaid, wat is hier de oorzaak van? Wat doe je om een dergelijke vogel voor te breiden op de tentoonstelling. Is het verwijderen van het dons of onderbevedering een oplossing. Speelt de vederstructuur hier ook een rol?

DL: Deze pop kwam tijdens het fotograferen net uit de broedkooi. Dit is een vogel die over het algemeen goed in conditie is te krijgen en ook gemakkelijk op diverse shows gebracht kan worden. Stress is de oorzaak van het verdraaien van de borstbevedering en dit vererft dus niet. Vogels met een lange bevedering zijn moeilijker in de gewenste conditie te krijgen. Voor mij is het kweken belangrijker dan het tentoonstellen van de vogels. De vogel zitten zo'n acht maanden in de broedkooi, ze hebben daarna een pauze verdient om zich te herstellen in de volière. Als ze na de kweekperiode ook de stress nog te verduren krijgen van de show en de training in kleine kooien dan verliezen ze ook hun vliegvermogen. Ook het trekken van staartpennen en de spots bevalt mij niet en ik heb dan ook de ervaring dat de getrokken veren vaak niet terug komen of van een veel mindere kwaliteit zijn. Vogels die ik op de tentoonstelling breng komen dan ook direct uit de volière.

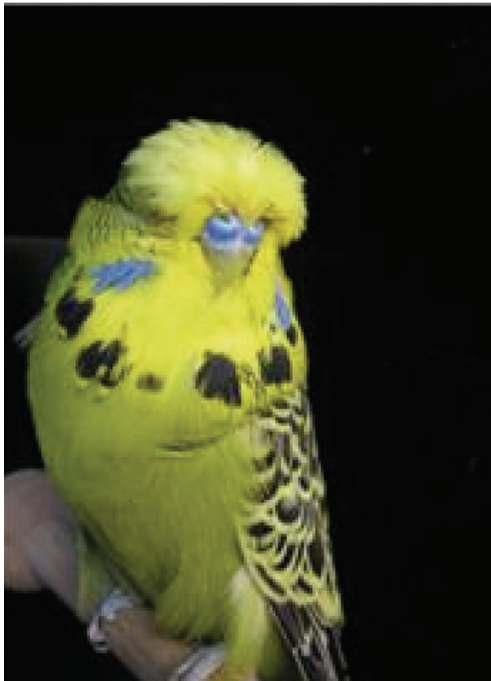
Deze pop heeft zoals de Engelsen dit noemen 'buffalow effect', hoe ben je aan deze eigenschap in je lijn gekomen. Hoe vererft deze bevedering

richting. Hoe kun je dit vasthouden in je stam en hoe ga je te werk in de kweek.

Kweekforum

DL: Ongeveer 10 jaar geleden viel mij deze typische eigenschap op en heb ik vogels gekocht met dit kenmerk, het waren zeker geen topvogels maar soms derde of vierde geplaatste vogels in de beginnersklasse. De eigenschap vererft recessief. Van 10 jongen hadden er in die tijd hooguit 1 of 2 de juiste richting van de bevedering. In de loop der jaren is het percentage vogels met deze eigenschap wel toegenomen. De bloedlijnen worden onderling verpaart, vaak zijn het de opalines, cinnamons of opaline-cinnamons die een beetje getickt zijn en het buffalow effect bezitten. In het jaar 2001 waren er op eens veel meer vogels die deze eigenschap bezaten. Ik verpaar redelijk onverwant of in verre verwantschap. Nauwe verwantschap geeft op de korte termijn snel succes maar op de lange termijn geeft het problemen. Te veel inteelt geeft o.a. (veer)problemen en afnamen van de natuurlijke weerstand.

de grote keelstippen langer maken dan is het probleem opgelost of is dit te simpel gedacht?

DL: Het masker is het visitekaartje van de vogel en de spots zijn de aandachttrekkers. Bij een vogel kijk ik hier het eerste na. Twintig jaar geleden ben ik mij op de maskers gaan concentreren en speciaal op de diepte van het masker. Het masker is zo iets als de genetische vingerafdruk. Aan het masker kunnen wij de bevederingskwaliteit beoordelen, b.v. de lengte en de breedte van de veer. De lange maskerveren zijn dominant geworden in mijn stam. De standaard moet niet verandert worden, grote en ronde keelstippen

worden gevraagd. Ik geloof ook niet dat je kunt stellen dat de spots buiten het masker liggen, de keelstippen zijn het einde van het masker.

De harige of zijdeachtige kopbevedering (silky feathers) is niet direct gewenst in de vleuglen en staartpennen. Hoe ga je te werk om het gewenste bevederings type op de juiste plaats te krijgen. Kun je voor de beginner in de hobby

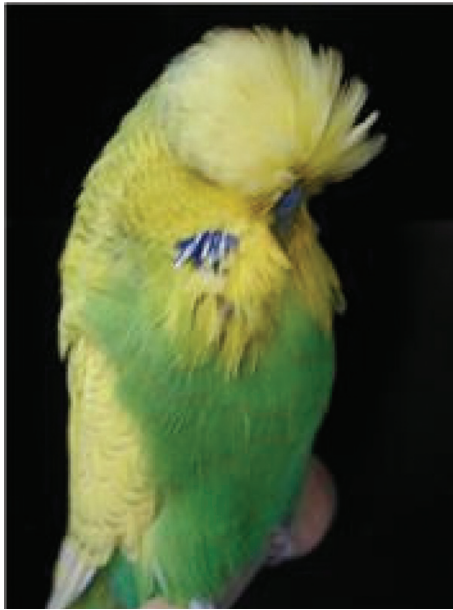
dit nog eens uitleggen welke bevedering waar moet zitten?

DL: De harde of zachte bevedering is toch niet op bepaalde veervelden te vinden maar betreft de totale vogel. Het gaat erom dit zo te combineren dat er een evenwicht d.m.v. compensatie ontstaat. Dus lange smalle veren combineren met kort en brede veren, hard tegen zacht. Hier de balans in vinden daar draait het om. Om glans op de vogel te behouden gebruik ik ook diverse kleurfactoren en niet zoals de Engelsen dat in het in het verleden deden normaal tegen normaal. Mijn vogels zijn bijna allemaal split blauw, opaline, cinnamon of opaline cinnamon. Tegen een flecky vogel zet ik een schone, tegenover een lange een kortere vogel. Geen extreme vogels aan elkaar verparen maar steeds naar de balans en het evenwicht zoeken. De vogels zoeken zelf meestal ook de passende partner, ook de natuur helpt hiermee omdat deze ook let op evenwicht, voordeel is ook dat dit een hoger percentage jongen oplevert. Er zijn feromonen (geurstoffen), die een rol spelen bij de partner keuze, deze feromonen zijn genetisch bepaald, de geurstoffen die het lichaam afgeeft (zweet, urine e.d.) beïnvloeden het seksuele gedrag en hierbij gaat het om van elkaar tegengestelde chromosomen. Ook de natuur zoekt naar balans.

Kweekforum

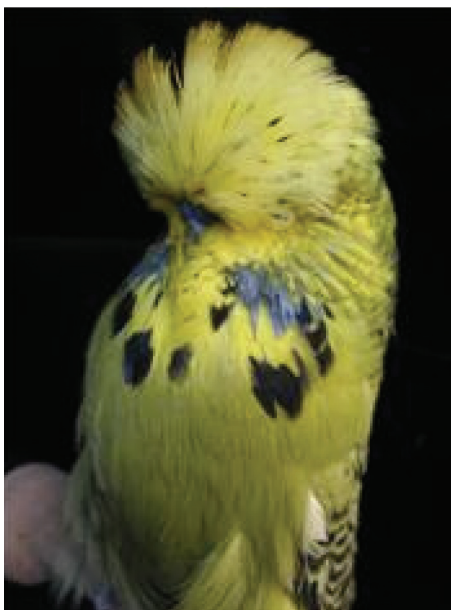
Deze spangle man heeft een hoge kopbevedering en van

de zijkant de belijning volgens het Ideaal beeld. De welving boven de washuid is ook bijna perfect. De lengte van de kopbevedering zien wij hier niet op de lichaamsbevedering ook de vleugel-dracht is volgens de standaard. Hoe

waren de ouders en zien wij deze eigenschappen ook bij de broer en zussen terug?

DL: Ja, die spangle lijn is mijn beste lijn. Ik verpaar die met verschillende andere kleurlagen. Deze man is de vader van de grijsgroene spangle baby (beste baby Zwitserland) op mijn website. Persoonlijk vond ik dat in de jaren 2000 en 2001 mijn spangles beter waren. Ik had een super kweekpaar waarvan ik 20 jongen kweekte in het eerste jaar, 23 het tweede jaar en 3 in het derde jaar. De laatste drie zijn naar Zuid Afrika gegaan, de kwaliteit was niet bijzonder maar de nakweek was zeer goed bij Reinhard Molketin. Ook een grijsgroene pop van Marcel Buhler komt uit deze lijn.

Deze man heeft een lange kopbevedering en de showeigenschap is duidelijk aanwezig.

De bevedering is niet helemaal gesloten.

Heb je de juiste pop(pen) om het laatste puntje op de i te zetten.

DL: De opaline man heeft ter compensatie een cinnamon pop nodig met een korte en brede bevedering.

Deze man heeft een medium buff bevedering met veel onderdons dit geeft de vogel de gewenste breedte en rondingen en maakt hem compact.

Wat voor pop(pen) krijgt deze man?

DL: Een cinnamon grijze pop met een zachte bevedering. De man is split voor cinnamon en opaline. Cinnamon heb je nodig tegenover buff anders krijg je er niet voldoende conditie op. Te veel cinnamon is ook niet goed, de vogels worden dan te klein en te zacht. Het gaat er nogmaals om de gouden middenweg te zoeken.

Heb je nog adviezen of tips m.b.t. het thema bevedering?

DL: Harry Brian zei in die tijd al dat het verparen van grasparkieten het verparen van veren is. Men moet natuurlijk het lichaam niet vergeten anders worden de vogels te klein. De vogels waren tien jaar geleden groter dan de huidige vogels op de tentoonstellingen. Je moet ook niet overdrijven met de bevedering, we willen vogels die kunnen vliegen en op de zitstokken zitten en niet alleen op de bodem. Op de tentoonstelling mogen alleen gezonde vogels worden ingezonden, een nieuw criterium zou kunnen worden dat alleen vogels die kunnen vliegen op de tentoonstelling mogen komen. Een vogel die niet kan vliegen mag geen kampioen worden. Misschien praktisch moeilijk uitvoer- en controleerbaar maar het kan helpen in de strijd tegen de veerproblemen.

Tekst en foto's : Peter van Amelsvoort